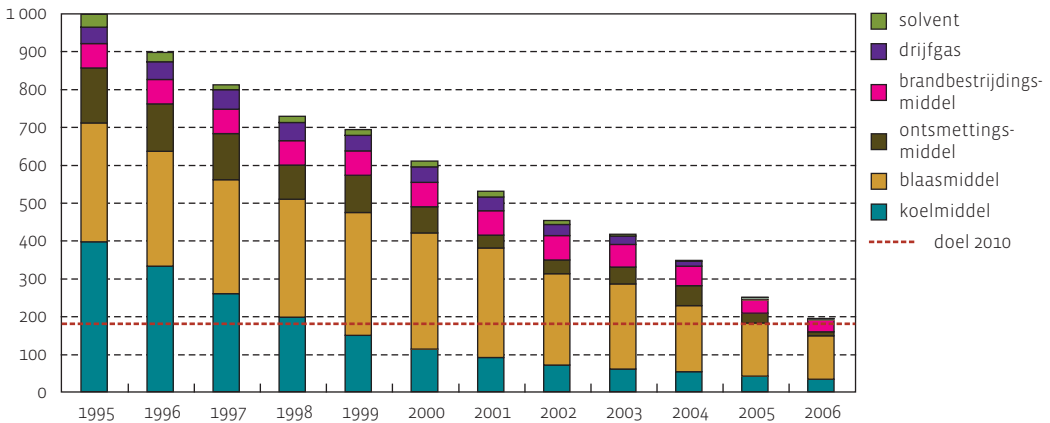

😊 Emissie van ozonafbrekende stoffen

DPSIR

emissie (ton CFK-11-equivalenten)

Bron: VITO op basis van Econotec (2008)

Emissie met vier vijfde gereduceerd, doelstelling voor 2010 in zicht

In 2006 bedroeg de totale emissie 193,6 ton CFK-11-eq, dit is 802,9 ton CFK-11-eq minder (-80,6 %) dan in 1995. Blaasmiddelen, gebruikt bij de vervaardiging van kunststofschuimen, blijven veruit de belangrijkste bron: 59,3 % van de emissie in 2006.

Het MINA-plan 3+ (2008-2010) beoogt de emissie van ozonafbrekende stoffen tegen 2010 terug te dringen met ten minste 74,5 % t.o.v. de emissie in 1999, dit is een reductie van 515,8 ton CFK-11-eq. In 2006 bedroeg de reductie 498,8 ton CFK-11-eq t.o.v. 1999 (-72 %). Tegen 2010 moet de emissie dus nog met 17 ton CFK-11-eq worden gereduceerd om de doelstelling te halen. Dit dient in principe haalbaar te zijn, hoewel de nodige voorzichtigheid geboden is. Een groot deel van de emissies is immers afkomstig van isolatiepanelen bij de sloop van bestaande woningen. Selectieve ophaling van deze panelen en gecontroleerde vernietiging ervan is in de praktijk moeilijk uitvoerbaar waardoor deze emissies nog ettelijke jaren zullen voortduren.

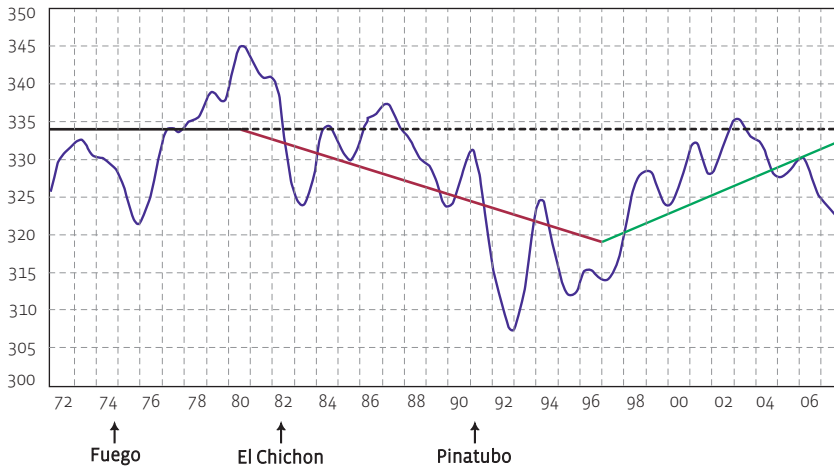
emissie (ton CFK-11-eq)	koelmiddel	blaasmiddel	ontsmettingsmiddel	brandbestrijdingsmiddel	drijfgas	solvent	totaal
1995	395,9	313,5	145,5	64,5	43,3	33,9	996,5
2000	112,1	307,5	69,2	64,5	40,3	14,8	608,4
2004	52,5	174,8	52,3	51,4	13,7	1,7	346,4
2005	41,3	139,8	26,2	35,6	4,7	1,7	249,3
2006	33,1	114,8	9,9	31,4	2,7	1,7	193,6

Dikte van de ozonlaag

DPSIR

dikte van de ozonlaag (DE)

Bron: KMI

Onzekerheid over de toekomstige evolutie van de dikte van de ozonlaag

De figuur toont de evolutie van de dikte van de ozonlaag boven Ukkel. De trend kan opgesplitst worden in twee perioden. Tussen 1980 en 1996 is de dikte van de ozonlaag met 0,29 % per jaar afgenomen (rode lijn). In de periode 1997-2007 stellen we een stijging vast van 0,40 % per jaar (groene lijn). De laatste jaren (sinds 2003) lijkt er zich een negatieve tendens voor te doen. Gezien grote onzekerheden en grote schommelingen die kunnen optreden van jaar tot jaar is het nog te vroeg om negatieve of positieve conclusies te trekken aangaande een eventueel herstel van de ozonlaag.

Nieuw wetenschappelijk onderzoek toont aan dat er interacties zijn met de verschillende aspecten van de klimaatverandering. Een stijging van de temperatuur in de troposfeer gaat gepaard met een daling van de temperatuur in de stratosfeer wat de efficiëntie van de ozonafbrekende stoffen zou doen toenemen. Als gevolg daarvan zou het herstel van de ozonlaag (zelfs met afnemende chloor- en broomconcentraties) verder kunnen vertragen. Ook zijn er nog bijkomende verstoringen, zoals vulkaanuitbarstingen, die de ozonlaag (tijdelijk) aantasten. Bovendien kunnen van jaar tot jaar grote verschillen optreden door de dynamische activiteit van de atmosfeer (luchtcirculatie). Uitsluitel over het al dan niet herstellen van de ozonlaag zal dan ook slechts kunnen worden gegeven binnen enkele decennia.